

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Secundus Samuelis, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם :
 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
 11 בחומת בית שן : וישמעו אליו ישבייביש גלעד את
 12 אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש חיל
 וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בנו
 מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם :
 13 ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה
 ויצמו שבעת ימים :

*arma vero
 fano Astha-
 roth affi-
 guntur.
 Fabesita
 noctu ab-
 repta Sau-
 lis & filio-
 rum cada-
 vera, ex-
 structo ro-
 go, concre-
 mant, &
 ossa terra
 mandant.*

LIBER
 SECUNDUS SAMUELIS,
 HEBRAICE ב שמואל
 CAPUT I. א

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
 א העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים : ויהי ביום
 2 השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים וארמה על ראשו ויהי בכאו אל דוד
 ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
 3 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד
 4 מה היה הדבר הגר נא לי ויאמר אשר נס העם מן
 המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול
 ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער המגיד לו ה
 איה ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
 6 המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול
 נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרדיקו :
 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי
 8 כי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד
 9 ויאמר קרי

*Cap. I.
 David,
 perlato ad
 se mortis
 ejus nunc-
 cio, miro
 pietatis
 exemplo,
 ubertim
 plorat &
 illacrymat :*

נָא עָלַי וּמִתְנֵי כִּי אֲחֻזֵּי הַשֶּׁבֶץ כִּי כָל עוֹד נִפְשֵׁי בִי :

וְאֶעֱמַד עֲלָיו וְאֶמְתַּתְּהוּ כִּי יִדְעֵתִי כִּי לֹא יִחִיר אַחֲרָי וְפִחוּתָהּ
נָפְלוּ וְאֶקַּח הַנְּזוּרִי אֲשֶׁר עַל דָּאֲשׁוּ וְאֶצְעֵדָה אֲשֶׁר עַל-
זָרְעוֹ וְאֶבְיֵאֵם אֶל-אַרְנֵי הַנְּהַר :

וַיִּחַזַק דָּוִד בְּבַגְדָיו וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ
וַיִּקְרַעְסוּ וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ :

וַיִּצְמּוּ עַרְהֶעָרֵב עַל-שְׂאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹעַל-עֵם
יְהוָה וְעַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֶרֶב :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַנְּעָרִים הַמְּגִיד לּוֹ אֵי מוֹהַ
אֲתֵהוּ וַיֹּאמֶר בֶּן אִישׁ שֹׁנֵר עַמְלָקִי אֲנִכִּי :

וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
אֵיךְ לֹא יֵרָאֵת לְשַׁלַּח יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת-מִשִּׁיחַ יְהוָה :

וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחַר מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גֵּשׁ פְּנֵעֵי בּוֹ וַיִּכְהוּ
וַיִּמְרֹתוּ :

וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמִיךְ עַל-דָּאֲשָׁךְ כִּי פִיךָ עָנָה
כֵּךְ לֵאמֹר אֲנִכִּי מִתְּתִי אֶת-מִשִּׁיחַ יְהוָה :

וַיִּקְנָן דָּוִד אֶת-הַקִּינָה הַזֹּאת עַל-שְׂאוּל
וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ :

וַיֹּאמֶר לְלִמְד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשְׁתַּת הַנְּהַר
כְּתוּבָה עַל-סֵפֶר הַיִּשָּׁר :

הַצְבֵּי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּמוֹתֶיךָ
כִּי חָלַל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים :

אֶל-תִּגְדֵי דוּבָגָת אֶל-תִּבְשָׁרוֹ
בַּחוּצַת אֲשַׁקְלוֹן פֶּן-תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן-

תַּעֲלֹזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים : הָרִי בְּגִלְבַּע אֶל-טָלוּ וְאֶל-
מִטְר עֲלֵיכֶם וּשְׂרֵי תְרוּמוֹת כִּי שֵׁם נִגְעַל מִגֵּן גִּבּוֹרִים

מִגֵּן שְׂאוּל בְּלִי מִשִּׁיחַ בְּשֵׁמֶן : מִדָּם חֲלָלִים מִחֶלֶב
גִּבּוֹרִים קִשְׁתַּת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹג אַחֹר וְחָרֵב שְׂאוּל לֹא

תָּשׁוּב רִיקָם : שְׂאוּל וַיְהוֹנָתָן הִנְאֻחִים וְהַנְּעִימָם
בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאַרְיֹת

וַיִּבְרָאוּ : בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׂאוּל בְּכִינָה הַמְּלַבְּשָׁכֶם
כֹּה שְׁנֵי עַם עֲרָנִים הַמְּעַלְהָ עֲרִיזָה עַל לְבוּשָׁכֶן : אֵיךְ

נָפְלוּ גִבּוֹרִים בַּתּוֹךְ הַמְּלַחְמָה יְהוֹנָתָן עַל בְּמוֹתֶיךָ חֲלָל :
צַר-לִי עֲלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נִעְמַת לִי מֵאֵד נִפְלְאָתָהּ

וְהָאֵל כִּפְתָח

אֶהְבֵּתְךָ

Et paren-
tali carmi-
ne Saulem
& Fona-
zhanem
prosequi-
tur.

אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גברים ויאבדו 27 כלי מלחמה:

ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה ולאמר האעלה באחת כ א ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם 2 היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואנשיו אשר 3 עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו 4 אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגרו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול:

Cap. II. Tum, consulto prius oraculo, Hebronem, Judaa oppidum, petiit. 4 Ibi, rursum regali oleo perunctus, Rex consecratur.

וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ה ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החדד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ועתה יעש יהוה 6 עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה תחזקנה יריכם 7 והיו לבני חיל כימת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: ואבנר בן נר 8 שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי 9 ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה: בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול 10 במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אף בית יהודה היו אחרי דוד: ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך 11 בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר בן נר ועברי איש בשת בן שאול 12 ממחנים גבעונה: ויזאב בן צרויה ועברי דוד יצאו 13 ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: ויאמר אבנר אל 14 יואב

Fabestas de officio Sauli praestito collaudat, & gratulatur.

Sed Abner Isbosethum Regis sui filium Regem constituit.

Dum Duces utrimque concurrunt.

יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
 15 ויקמו: ויעברו במספר שנים עשר לבנימן
 ולאיש בשר כן שאול ושנים עשר מעבדי
 16 דוד: ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
 ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר
 17 בגבעון: ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא
 18 וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: ויהיו שם
 שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל
 19 קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: וירדף עשהאל
 אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל
 20 כ השמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר
 21 האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: ויאמר לו אבנר
 נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד
 מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אברה עשהאל
 22 לסור מאחריו: ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל
 סור לך מאחרי למה אכבה ארצה ואיך אשא פני אל
 23 יואב אחיך: וימאן לסור ויפחו אבנר באחרי החנית
 אל החמשותצא החנית מאחוריו ויפל שסו ימת
 24 תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם
 עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו יואב ואבישי אחרי
 אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר
 25 בה על פני גיח רדף מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימן
 אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש
 26 גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצה
 תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה
 27 ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר
 יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה
 28 העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו
 כל

*Pulsus Ab-
ner.*

*Fratre tamen Joabi
Asabelem
fugiens
peremit.*

מחז כאתנה

כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספּו עוד
 להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה 29
 ההוא ועברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו
 מחנים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ל
 ויפקרו מעברי דוד תשעה עשר איש ועשהאל:
 ועברי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות 31
 וששים איש מתו: וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר 32
 אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה ויאבוא אנשיו
 ויאר להם בכרון: ותהי המלחמה ארכה בין בית 3
 שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים
 ודלים: וילדו לדוד בנים בכרון 2 וילדו
 ויהי בכורו אמנון לאחזקיהו היזרעאלי: ומשנהו 3
 כל אב לאביגל אשת נבל הפרמלי והשלשי אבשלום
 בן מעכה בת תלמי מלך גשור: והרביעי אדניה בן 4
 חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: והששי יתרעם ה
 לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בכרון:
 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד 6
 ואבנר הירח מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש 7
 ושמה רצפה בת אירה ויאמר אל אבנר מדוע באתה
 אל פילגש אבי: ויחר לאבנר מאד על דברי איש 8
 בשרת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליחודה היום
 אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל
 מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה
 היום: כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר 9
 נשבע יהוה לדוד כי יכין אעשה לו: להעביר הממלכה
 מבית שאול ולהקים את בן דוד על ישראל ועל
 יחודה מדן ועד באר שבע: ולא יכל עוד להשיב את 11
 אבנר דבר מראותו אתו:

Cap. III.
 Durante
 utrimque
 bello, Da-
 vid inva-
 lescit.

לאביגיל קרי

Abner ac-
 cepta,
 quam pu-
 tabat ab
 Isboetbo
 contumelia
 impatiens.

וישלח

חתי
 קרי

ליש

ויילדו
 קרי

*Consilium capit univ-
ersum Is-
raëlem sub
imperium
Davidis re-
ducendi.*

12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי
 ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב
 13 אליך את כל ישראל: ויאמר טוב אני אכרת אתך
 ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא
 תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת
 14 שאול בכואך לראות את פני: וישלח
 דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה
 את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות
 15 פלשתים: וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם
 16 פלטיאל בן לוש: וילך אתה אישה הלך ובכה
 אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך טוב
 וישב:

17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם
 18 שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ועתה
 עשו כיהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע
 את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם:
 19 וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר
 באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל

*Cum autem
ille Davidi
Regi se tra-
didisset,*

כ ובעיני כל בית בנימן: ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו
 עשרים אנשים ויעשו דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו
 21 משתה: ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה
 ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו
 אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד

*Foab, dolo-
re fraterna
necis, in-
cautum,
sub specie
colloquii
trucidavit.*

22 את אבנר וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויואב בן
 מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד
 23 בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל הצבא
 אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר באת אבנר בן נר
 24 אל המלך וישלחו וילך בשלום: ויבא יואב אל

המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה
 זה שלחתו וילך הלוך: ידעת את אבנר בן נר כי כה
 לפתתך בא ולרעת את מוצאה ואת מבואך ולרעת
 את כל אשר אתה עשה: ויצא יואב מעס דוד וישלח 26
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מכור הסרה ודוד לא
 ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער 27
 לדבר אתו בשלי ויכרו שם החמשו ומת פרס עשהאל
 אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי 28
 וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת 29
 מבית יואב זב ומצרו ומחזיק בפלך ונפל בחרב
 וחסר לחם: ויואב ואביו אחיו הרגו לאבנר על
 אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון
 במלחמה: ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם 31
 אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני
 אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את 32
 אבנר בחברון וישא המלך ארת קולו ויבך אל קבר
 אבנר ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל 33
 אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידה לא אסרות
 ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עוללה
 נפלה ויספו כל העם לבכות עליו: ויבא כל העם לה
 להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר
 כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש
 אטעם לחם או כל מאומה: וכל העם הכירו וייטב 36
 בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב:
 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה 37
 מהמלך להמית את אבנר בן נר:
 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו 38
 כי

Non sine
 indigna-
 tione Davi-
 dis, cujus
 fidem Ab-
 nero datum
 violaverat.

Igitur ma-
 gno honora
 & lacry-
 mis occisi
 funus cele-
 bratur.

כי

כִּי־שָׂר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רֹדֵף
וּמְשׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ:

Cap. IV.
Cade Ab-
neri Israe-
litis conste-
ratis.

וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׂאוֹל כִּי מָת אֲכִנֹּחַ בְּחֶבְרוֹן
וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ: וּשְׁנֵי אַנְשֵׁי שָׂרִי־
גִּדּוֹרִים הָיוּ בֶּן־שָׂאוֹל שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֹכֵב
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֶת מִבְּנֵי בְנִימִן כִּי גַם בְּאֵרוֹת תַּחֲשֵׁב
עַל־בְּנִימִן: וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֵרֶתִים גְּתִימָה וַיְהִי שֵׁם גִּדּוֹרִים
עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

Isboeth
in lectulo
quiescens, à
duobus fi-
cariis diffi-
mulato ha-
bitu in re-
giam pene-
trantibus,
occiditur:

וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל בֶּן
נֹכַח רַגְלִים בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמַעְתָּ שָׂאוֹל
וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וְתַשָּׁאוֹהוּ אֲמָנָתוֹ וְתָנָס וַיְהִי בַחֲפֹזָה
הַלְנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וּשְׁמוֹ מִפִּי־בִשְׂרָת: וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רִמּוֹן
הַבְּאֵרֶתִי רֹכֵב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כַּחֲסֵם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ
בִּשְׂתָּ וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים: וְהָנָה בָּאוּ עַד־

Qui capite
ipius ad
Davidem
perlato,
cum ingens
proditionis
præmium
sperarent.

תּוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי חַטִּים וַיָּכְהוּ אֶל־הַחֲמֵשׁ וּרְכֵב וּבַעֲנָה
אֲחִיו נִמְלָטוּ: וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת וְהוּא שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר
מִשְׁכָּבוֹ וַיָּכְהוּ וַיִּמָּתוּ וַיִּסְרוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־
רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֵרְבָה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיָּבֹאוּ אֶת־

רֹאשׁ אִישׁ בִּשְׂתָּ אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה רֹאשׁ אִישׁ בִּשְׂתָּ בֶּן־שָׂאוֹל אֵיבֶךָ אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ אֶת־
נַפְשִׁי וַיִּתֵּן יְהוָה לְאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ נִקְמֹת הַיּוֹם הַזֶּה
מִשָּׂאוֹל וּמִזְרָעוֹ: וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֹכֵב וְאֶת־בַּעֲנָה אֲחִיו
בְּנֵי־רִמּוֹן הַבְּאֵרֶתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה
י אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: כִּי הִמְנִיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מָרַת

שָׂאוֹל וְהוּא הָיָה כַּמְבֹשֵׁר בְּעֵינָיו וְאַחֲזָה בּוֹ וְאַהֲרַגְהוּ
בְּצַקְלָג אֲשֶׁר לְתַת־לוֹ בְּשָׂרָה: אַף כִּי אַנְשֵׁי רָשָׁעִים
הָרְגוּ אֶת־אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא־
אֲבַקֵּשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבְעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ:
וַיֵּצֵא

וַיֵּצֵא לֵאמֹר יֵצֵא

12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הכרכה בחרון ואת ראש איש

Meritissima morte afficiuntur.

בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחרון:

א ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד בחרונה ויאמרו ה

Cap. V.

לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: גם אתמול גם

Israëlitarum primores, publico consensu,

שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא

Davidi imperium totius gentis deserunt.

והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך

אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד

על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך בחרונה

3 ויכרת להם המלך דוד ברית בחרון לפני יהוה

וימשחו את דוד למלך על ישראל:

4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים

שנה מלך: בחרון מלך על יהודה שבע שנים ושישה

חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל

6 ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל

David Zionem occupat & instaurat.

היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לא תבוא הנה

כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד

7 הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ויאמר

8 דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת

הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו

9 עור ופסח לא יבוא אל הבית: וישב דוד במצדה ויקרא

לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: וילך דוד

הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו:

11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים

Amicitians cum Hiram Rege Tyrionum.

12 וחרשי עץ וחרשי אבן קרו ויבנו בית לדוד: ויבדע דוד

כיהכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשת ממלכתו

בעבור עמו ישראל:

13 ויקח דוד עוד פלושים ונשים מירושלם אחרי באו

Ingenti sobole beatus.

מחרון

הייח
הפוציא ק
והמביא ק
מסקא
באמצע
מסקא

סנואי קרי

14 מחברון ויולדו עוד לרוד בנים ובנות: ואלה שמות
 הילדים לו בירושלם שמוע ושוכב ונתן ושלמה:
 16 טו ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע
 ואלפלט:

17 וישמעו פלשתים כימשחו את דוד למלך על ישראל
 ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד
 18 אל המצודה: ופלשתים באו וינששו בעמק רפאים:

*Philisthaos
 in regnum
 irruentes
 secundis
 praelis re-
 pellit.*

19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה את פלשתים

התתנם בירי

סמא
 באמצע
 ססוק

ויאמר יהוה אל דוד עלה כינתן אתן את הפלשתים
 כבירה: ויבא דוד בבצל פרצים ויבס שם דוד ויאמר פרץ
 יהוה את איבילפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום

21 ההוא בצל פרצים: ויעזב שם את עצביהם וישאם

22 דוד ואנשיו: ויספו עוד פלשתים לעלות

23 וינששו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה ויאמר לא

תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים:

כססד קרי

24 ויהי בשמעך את קול צעה בראשי הבכאים אז תחרץ

כהבי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ויעש

דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד

הטרת שפינו
 Cap. VI.
 Arcam Do-
 mini ex op-
 pido Kirjat-
 Fearim
 Zionem
 transfert.

א 1 באך גזר: ויסף עוד דוד את כל בחור

2 בישראל שלשים אלף: ויקם וילך דוד וכל העם אשר

אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים

אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרכים עליו:

3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו

מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב

4 נהגים את העגלה חדשה: וישאהו מבית אבינדב

אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני

ה הארון: ורוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה

בכל עצי ברזים ובכנרות ובנבלים ובתפים

ובמנענים ובצלצלים: ויבאו עד גרן נכון וישלח עזה 6

אל ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו הבקר: ויחר אף 7

יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם 8

ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ 8

בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה:

וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי 9

ארון יהוה: ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה 10

על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי: וישב 11

ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך 12

יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: ויגר למלך דוד 12

לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר 13

לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון 13

האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי 14

צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא 14

ודוד מברך בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפור בד: 15

ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה 16

ובקול שופר: והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל 16

בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד 17

מפוז ומברך לפני יהוה ותבולו בלכה: ויבאו את 17

ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר 18

נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ויכל 18

דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם 19

יהוה צבאות: ויחלק לכל העם לכל המון ישראל 19

למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד 20

ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב דוד כ 20

לבקר את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נקבד היום מלך 21

ישראל

Uza, dum temerè labanti arca manum admovet, divinities morte afficitur.

Unde confesternatus David eam in adibus Obed-Edom ad tempus collocari jubet.

Tandem magno comitatu & latitia in regiam urbem eam retulit.

David, dum magno cum plausu & tripudie

פחח

כאתנח

פסס

כאסע

פסוק

ולר קרי

מסקב באמז פסוק

arcam deducit, à Michale irridetur: illa sterilitate puni- tur.

Cap. VII. Cumque adificare Domino templum in animo haberet.

Divinum ei responsum redditur, filio ipsius id reservari, ejusque regnum aeternum fore.

ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
 21 נגלות אחר הרקים: ויאמר דוד אל מכל לפני יהוה
 אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על-
 22 עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד
 מואת והייתי שפל בעיני ועסדאמהות אשר אמרת
 23 עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד
 אן עד יום מותה:

ולר קי

2 בביתו ויהוה הניח לו מסכיב מכל איביו: ויאמר
 המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי וישב בבית
 3 ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר
 נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה
 4 עמך: ויהי בלילה ההוא

מסקא כחמצע מסוק

ויהי דבר יהוה אל נתן
 ה לאמר: לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה
 6 האתה תבנה לי בית לשכתי: כילא ישכתי בבית
 למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
 7 ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר
 התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אהרן
 שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל
 8 לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה
 תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
 לקחתך מן הנזרה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
 9 על ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
 את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם
 10 הגדלים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל
 ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ידג עוד ולא יסיפו בני-
 11 עולה לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
 צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל

אביך L 1 4 א ד

12 איבך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: כיו
 ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך
 13 אחרך אשר יצא ממערה והכניתי את ממלכתו: הוא
 יבנה בית לשמי וכונתי את כסא ממלכתו עד
 14 עולם: אני אהיה לולאב והוא יהיה לי לבן אשר
 בהעוררו והכחתיו בשבט אנשים וכנגעי בני אדם:
 15 והסדתי לאיסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר
 16 הסירתי מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
 17 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים
 האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד:

18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר
 מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם:
 19 ותקשן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית
 עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: ומה כ
 וסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני
 יהוה: בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה
 21 הזאת להודיע את עבדך: על כן גרלת יהוה אלהים
 22 כי אין כמות ואין אלהים זולתך ככל אשר שמענו
 באזנינו: ומי כעמך בישראל גוי אחר בארץ אשר
 23 הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שסולעשות
 לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית
 24 לך ממצרים גויים ואלהיו: ותכוונן לך את עמך ישראל
 לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים:
 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל כה
 26 ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: ויגדל שמך
 עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל
 27 ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: כי אתה יהוה צבאות
 אלהי ישראל גלית את און עבדך לאמר בית אבנה
 לך

David amplissimis verbis gratitudinem suam pro divinis beneficiis exponit.

פרח ולא

פרח כס"פ

לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את-
 28 התפלה הזאת : ועתה יאדני יהוה אתה הוא האלהים
 ודברך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה
 29 הזאת : ועתה הוא לוכדך את בית עבדך להיות
 לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך
 ח א בך בית עבדך לעולם : ויהי אחרי-

Cap. VIII.
 Prospera
 Davidis
 bella cum
 finitimis.
 Cum Phi-
 listhais.
 2 Cum
 Moabitis.
 3 Zobais.

כניך דוד את פלשתים וכניעם ויקח דוד את מתג
 2 האמה מיד פלשתים : ויך את מואב וימדהם בחבל
 השכב אותם ארצה וימדה שני חבלים להמית ומלא
 החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה:
 3 ויך דוד את הדרעור בן רחב מלך צובה בלכתו
 4 להשיב ידו בנהר : וילכד דוד ממנו אלף ושבע
 מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-
 ה כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב : ותבא ארם דמשק
 לעזר להדרעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים
 6 ושנים אלף איש : וישם דוד נציבים בארם דמשק ותהי
 ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה וישע יהוה את דוד
 7 בכל אשר הלך : ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו
 8 אל עבדי הדרעור ויביאם ירושלם : ומבטח
 ומברתי ערי הדרעור לקח המלך דוד נחשת הרבה
 מאד :

Syris Da-
 mascenis.

Rex Ha-
 math ipsum
 muneribus
 colit.

9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל
 י הדרעור : וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד
 לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרעור
 ויכהו כי איש מלחמת תעי היה הדרעור וכידו היו
 11 כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת : גם אתם הקדיש
 המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש
 12 מכל הגוים אשר כבש : מארם וממואב ומבני עמון
 ומפלשתים

ומפלשתים ומעמלק ומשלל הרדעור בן רחב מלך
 צובה: ויעש דוד שסבשבו מהכותו את ארם בגיא¹³
 מלח שמונה עשר אלף: וישם באדום נצבים בכל¹⁴
 אדום שסנצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וישע
 יהוה את דוד בכל אשר הלך: וימלך דוד על כל טו
 ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו:
 ויאב בן צרויה על הצבא והושפט בן אחילור¹⁶
 מזכיר: וצדוק בן אחיטוב ואחיהמלך בן אביתר כהנים¹⁷
 ושריה סופר: ובניהו בן יהוידע והכרתיה והפלתיה ובני¹⁸
 דוד כהנים היו:

Pracipue Edomaeos domuit.

א ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ט
 ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית שאול עבד²
 ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו
 האתה ציבא ויאמר עבדך: ויאמר המלך האפס עוד³
 איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
 ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נבה רגלים: ויאמר⁴
 לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא
 בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: וישלח המלך דוד ה
 ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: ויבא⁶
 מפישת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו
 וישתחו ויאמר דוד מפישת ויאמר הנה עבדך:
 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד⁷
 בעבור יהונתן אביך והשיבתי לך את כל שדה שאול
 אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: וישתחו⁸
 ויאמר מרה עבדך כי פנית את הכלב המת אשר
 כמוני: ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר⁹
 אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן
 אדניך: ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדך י
 והבאת

Cap. IX. David amicitia sua cum Jonathanane memor. & fideris, quo se obstrinxerat,

Egregium exemplum fidei & pietatis in Mephibosethum ipsius filium edit.

והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בך
 אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה
 עשר בניסועשרים עבדים : ויאמר ציבא אל המלך
 ככל אשר יצוה אדני המלך ארת עבדו כן יעשה עבדך
 ומפיבשת אכל על שלחני כאחר מבני המלך :

12 ולמפיבשת בך קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא

13 עבדים למפיבשת : ומפיבשת ישב בירו שלם כי על

שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו :

7 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך

2 חנון בנו תחתיו : ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון

בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד

לנחמו ביד עבדו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני

3 עמון : ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד

דוד ארת אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא

בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את

4 עבדיו אליך : ויקח חנון את עבדי דוד ויגלה את חצי

זקנם ויכרת את מדויהם בחצי ער שתותיהם וישלחם :

ה ויגדו לדוד וישלח לקראתם כיהיו האנשים נכלמים

מאד ויאמר המלך שבו בירחו ער יצמח זקנכם

6 ושבתם : ויראו בני עמון כי נבא שו ברוד וישלחו בני

עמון וישכרו את ארם בית רחוב וארת ארם צובא

עשרים אלף רגלי וארת מלך מעכה אלף איש ואיש

7 טוב שנים עשר אלף איש : וישמע דוד וישלח את

8 יואב ואת כל העבא הנבורים : ויצאו בני עמון

ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש

9 טוב ומעכה לבדם בשרה : וירא יואב כי היתה אליו

פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי

10 בישראל ויערך לקראת ארם : ואת יתר העם נתן ביד

אבשי

Cap. X.
 Sub idem
 tempus,
 missis ad
 Ammoni-
 tarum Re-
 gem lega-
 tis,

Cum contu-
 meliose eos
 haberi in-
 tellexisset,

Istam lega-
 torum in-
 juriam bello
 ulciscitur.

ושואל ק

11 אֲבִישִׁי אַחִיו וַיַּעֲרֶךְ לַקְרֹאת בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר אִם־תַּחֲזֹק
 אֲרַם מִמֶּנִּי וְהִתְהַלֵּךְ לִי לִישׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יַחֲזִקוּ מִמֶּךָ
 12 וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לְךָ׃ חֲזֹק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוֹנוֹ וּבְעַד
 13 עַרְי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי עֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃ וַיֵּשֶׁב יוֹאֵב
 14 וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמַלְחָמָה בְּאֲרָם וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו׃ וּבְנֵי
 עַמּוֹן יִרְאוּ כִּי־נָס אֲרָם וַיִּנְסוּ מִפְּנֵי אֲבִישִׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר
 15 וַיֵּשֶׁב יוֹאֵב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם׃ וַיִּרְא אֲרָם כִּי־טו
 16 נָגַף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסֶפוּ יַחַד׃ וַיִּשְׁלַח הַדְּרֵעוֹר וַיֵּצֵא
 אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנְּהַר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשׂוֹבְכֵי שֶׁר
 17 צָבָא הַדְּרֵעוֹר לִפְנֵיהֶם׃ וַיִּגְדֹּל דָּוִד וַיֹּאסֶף אֶת־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹאוּ חֵילָם וַיַּעֲרֹכוּ אֲרָם
 18 לַקְרֹאת דָּוִד וַיִּלְחַמוּ עִמּוֹ׃ וַיִּנְסוּ אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעֵי מְאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלֶף
 19 פְּרָשִׁים וְאֵת שׂוֹבְכֵי שֶׁר צָבָאוּ הִכָּה וַיָּמַת שָׁם׃ וַיִּרְאוּ
 כָּל־הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְּרֵעוֹר כִּי־נָגַפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד
 אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן׃

Et duce
Foabo felici-
citer pu-
gnat.

Ammoni-
tas, bellum
redinte-
grantes, ite-
rato pralio
superat, &
pacem pe-
tere cogit.

יחיד א

וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֵת יֵצֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח יוֹאֵב
 דָּוִד אֶת־יוֹאֵב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רַבָּה וְדוֹד יֵשֶׁב
 2 בִּירוּשָׁלַם׃ וַיְהִי לַעֵת הָעֶרֶב וַיִּקַּם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ
 וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־נֶגַב בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגֵּן
 3 וְהָאִשָּׁה שׁוֹבֶת מֵרְאֵה מְאֹד׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה
 וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־אֱלִיעָזָר אֲשֶׁר אֹרְתָהּ
 4 הַחֵת׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחָהּ וַתְּבֹא אֵלָיו
 וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטְּמֵאתָהּ וַתֵּשֶׁב אֶל־
 בֵּיתָהּ׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגְדֹּל לְדָוִד וַתֹּאמֶר הֲ
 5 הִרָה אֲנִי׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאֵב שְׁלַח אֵלַי אֶת־
 אֹרְתָהּ

Cap. XI.
Dum Foab
summam
belli admi-
nistrat, Da-
vid domi,
secundis re-
bus, libidine
lapsus est.
Bath-se-
bam quan-
dam, mira-
pulchritu-
dinis femi-
nam, quam
lavantem
ex tecto
adium con-
spexerat, ad
se adduci

jubet. 6 Quam cum ex sese concepisse deprehendisset, maritum ipsius

*ex castris
revocat,
ut crimen
suum, ho-
nesto con-
jugis nomi-
ne, velaret.*

7 אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד : ויבא
אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
8 ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ
רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
9 המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עברי
י אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוך מדרך
11 אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה
אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בספנות ואדני
יואב ועברי אדני על פני השדה חניס ואני אבוא אל
ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיה וחי נפשך
12 אם אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה
שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
13 בירושלם ביום ההוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישתו וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם
14 עברי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד
15 ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם
16 מאחריו ונכה ומת: ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן
את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם
18 מעברי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד
19 לדוד את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך
לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל
כ המלך: והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע
נגשתם אל העיר להלחם הלווא ידעתם את אשר ירו
21 מעל החומה: מיהכה את אבי מלך בן רכשת
הלווא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
וימת

*Hisc vero
frustra ten-
tatis, Uriam
iniquo pu-
gna loco ob-
jectum ho-
stibus inter-
ficiendum
curat, &
adulterium
homicidio
cumulat.*

וימת בתבין למה נגשתם אל החומה ואמרת גם
 עבדך אוריה החתי מת: וילך המלאך ויבא ויגד לדוד 22
 את כל אשר שלחו ויאב: ויאמר המלאך אל דוד 23
 כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדרה ונהיה
 עליהם עד פתח השער: ויראו המוראים אל עבדך 24
 מעל החומה וימותו מעבד המלך וגם עבדך אוריה
 החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל כה
 יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה
 תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה
 וחזקהו: ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה 26
 ותספר על בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה 27
 אל ביתו ותהיל לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
 אשר עשה דוד בעיני הוה: וישלח יהוה יב א
 את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן 2
 ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם כבשה אחת 3
 קטנה אשר קנה ויהיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו
 מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהילו קמץ בוק
 כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו 4
 ומבקריו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת
 האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אף דוד ה יחיד א
 באיש מאד ויאמר אל נתן חיה הוה כי בן מות האיש
 העשה זאת: ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר 6
 עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל:
 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי 7
 ישראל אנכי משחתך למלך על ישראל ואנכי
 הצלתך מיד שאול: ואתנה לך את בית אדניך ואת 8
 נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה
 ואם

קזי א יחיד א

Bath-se-
bam aut em
in uxorem
ducit.

Cap. XII.

Sed per Na-
thanem

Prophetam
graviter
inreptus.

קעני

פסק
כאמ
פסק

ה
כפת

שם
קר

9 ואסמעט ואספרה לך כהנה וכהנה : מדוע בנית ^{קמץ כו פ}
את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי ^{בעיני ק}
הבית בחרב וארת אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון : ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה : ¹¹
הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך
12 ונתתי לרעהך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת : כי
אתה עשית בסתר ואני אעשה ארת הדבר הזה נגד
13 כל ישראל ונגד השמש : ויאמר דוד אל

*Agnovit
culpam, lacrymisque
delevit.*

*Non tamen
castigationem Domini
effugit :
nam filium,
ex illo concubitu editum,
paucos post dies amisit.*

Quem cum David fortiter fert : Et cum prius Dominum fletu, jejuniis, precibusque fatigasset ; mox

נתן חטאתי ליהוה ^{פסקא נאמצע}
14 גם יהוה העביר חטאתך לא תמות : אפס כי נאין
נאצת ארת איבי יהוה ברבר הזה גם הבן הילוד לך
15 מות ימות : וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד
16 אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש : ויבקש דוד
ארט האלהים בער הנער ויצם דוד צוסוכא ולן ושכב
17 ארצה : ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא
18 אבה ולא ברה אתם לחם : ויהי ביום השביעי וימרת
הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו
19 ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה : וירא דוד כי
עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מרת הילד ויאמר דוד
כ אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת : ויקס דוד מהארץ
וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בירת יהוה וישתחו
21 ויבא אל ביתו וישאל וישמלו לחם ויאכל : ויאמרו
עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד
חי צמת ותכך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם :
22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואכבה כי אמרת מי יודע
יחנני

^{פסקא נאמצע}
14 פסק

^{הנ' בפתח}
16 הנ'

^{שכלתו קרי}
21 שכלתו קרי

22

23 וחנני קרי **יְחַנְנֵי יְהוֹרֵחוּי הַיֶּלֶד :** ועתה ימרת למה זה אני צם
 האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב
 אלי: **וַיִּנְחַם דָּוִד אֶת בֵּית שֶׁבַע אֲשֶׁתוֹ וַיָּבֵא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב**
 עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוֶה אֹהֶבּוּ :
 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור כה
 יהוה:

*audir a in-
fantis mor-
te, volun-
tati ipsius
acquiescit.
24 Nascitur
Salomo.*

26 **וַיִּלְחַם יוֹאָב בְּרֵבֶת בְּנֵי עֲמֹן וַיִּלְכֹּד אֶת עִיר הַמְּלוּכָה :**
 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי ברבה
 גם לכרתי את עיר המים: **וַעֲתָה אֲסַף אֶת יִתְרֵי הָעָם**
וַחֲנָה עַל הָעִיר וְלָכְדָהּ פֶּן אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת הָעִיר וְנִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ : ויאסף דוד את כל העם וילך רבחה
 וילחם בה וילכדה: **וַיִּקַּח אֶת עֲטֹרַת מַלְכָּם מֵעַל לְ**
רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקַלָּהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וַתְּהִי עַל רֹאשׁ

*Rabba ex-
pugnatur.*

31 **דָּוִד וַיִּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד :** ואת העם אשר
 בה הוציא אוישם במגרה ובחרצי הברזל ובסגזרות
 הברזל והעביר אותם במלפן ובן יעשה לכל ערי במלכין ק
 בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים:

*Et in vicis
graviter
animadver-
titur.*

א **וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וְלֹא אֶבְשָׁלוֹם בֶּן דָּוִד אַחֲוֵת יָפָה וַשְׁמָה וַיֵּן**
 תמר ויאבה אמנון בן דוד: **וַיִּצַר לְאֲמֵנוֹן לְהַתְּחַלּוֹת**
בְּעֵבֹר תַּמָּר אַחֲתוֹ כִּי כַּתּוּלָה הָיָא וַיִּפְלֵא בְּעֵינָיו אֲמֵנוֹן
לַעֲשׂוֹת לָהּ מֵאוֹמֶרָה : ולא אמנון רע ושמו יונדב
 בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: **וַיֹּאמֶר לוֹ**
מְדוּעַ אַתָּה כֹּכָה דָל בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה הַלּוֹא־
תִּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמֵנוֹן אֶת תַּמָּר אַחֲוֹת אֲבִי שְׁלֹמֹה אֲחִי
אֲנִי אֹהֵב : ויאמר לו יונדב שכב על משכבך והתחל ה
 ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי
 ותברני לחם ועשתה לעיני ארתי הברירה למען אשר
 אראה ואכלתי מידה: **וַיִּשְׁכַּב אֲמֵנוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֵא**

*Cap. XIII.
Domestica
Davidis ca-
lamitates.
Ammon
amore foro-
ris Thamar
languens
in signem
dolum in-
struit, ut ea
potiatur.*

המלך

המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא
 תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מיהה :
 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון
 8 אחיך ועשי לו הבריה : ותלך תמר בית אמנון אחיה
 9 והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיני
 10 ותבשל את הלבבות : ותקח את המשרת ותצק
 לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציא אוכל איש מעלי
 ויצאו כל איש מעליו : ויאמר אמנון אל תמר הביאי
 הבריה החרר ואברה מדרך ותקח תמר את הלבבות
 11 אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החררה : ותגש
 אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי
 12 אחותי : ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה
 13 כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת : ואני
 אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
 בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני
 14 ממך : ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה
 15 וישכב אתה : וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי
 גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר ארבה
 16 ויאמר לה אמנון קומי לכי : ותאמר לו אל אודת
 הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי
 17 לשלחני ולא אבה לשמע לה : ויקרא את נערו
 משרתו ויאמר שלחנא את זאת מעלי החוצה ונעל
 18 הדלת אחריה : ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה
 בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו
 19 החוצה ונעל הדלת אחריה : ותקח תמר אפר על
 ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
 20 על ראשה ותלה הלוך וועקה : ויאמר אליה אבשלום
 אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החריש
 יב א מ m א אחיך

In vitam comprimit.

Mox, amore in odium verso, eandem turpiter expellit.

Ea lugens ad Absalom fratrem sese recipit.

אחיק הוּא אל תשתי אֶת־לֶבֶךָ לְדַבַּר הַזֶּה וְתִשָּׁב
תִּמְרוּ וְשִׂמְמַה בֵּית אֲבִי שְׁלוֹם אַחִיהָ׃ וְהַמֶּלֶךְ רוּד שָׁמַע 21
אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד׃ וְלֹא־דִבֶּר 22
אֲבִי שְׁלוֹם עִם אֲמִנּוֹן לְמַרְעוֹ עַד טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִי שְׁלוֹם
אֶת־אֲמִנּוֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת־תִּמְרוֹ אַחֲתוֹ׃

23 וַיְהִי לְשָׁנָתִים יָמִים וַיְהִי גִזְזִים לְאֲבִי שְׁלוֹם
בְּבַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם אֲפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִי שְׁלוֹם לְכָל־
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֵא אֲבִי שְׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה 24
נָא גִזְזִים לַעֲבָדְךָ יֵלְךָ נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדֵּי עִמָּךְ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִי שְׁלוֹם אֶל־בְּנֵי אֶל־נְאֻמְךָ כָּל־נוֹכַח 25
וְלֹא־נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־כּוֹ וְלֹא־אָבָה לְלַכְתּוֹ וַיִּבְרַכְהוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲבִי שְׁלוֹם וְלֹא־יֵלְךָ נָא אַחֲתֵנוּ אֲמִנּוֹן אַחִיו וַיֹּאמֶר 26
לוֹ הַמֶּלֶךְ לְמָה יֵלְךָ עִמָּךְ׃ וַיִּפְרֹץ־כּוֹ אֲבִי שְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח 27
אֹתוֹ אֶת־אֲמִנּוֹן וְאֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֵּצֵא אֲבִי שְׁלוֹם 28
אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כְּטוֹב לֵב־אֲמִנּוֹן בִּי וְאִמְרַתִּי
אֵלַיִם הִכּוּ אֶת־אֲמִנּוֹן וְהַמַּתֵּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הַלּוֹא
כִּי־אֲנֹכִי צוִיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל׃ וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי 29
אֲבִי שְׁלוֹם לְאֲמִנּוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִי שְׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָּל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פֶּרְדוֹ וַיִּנְסוּ׃ וַיְהִי הַמָּוֶה ל־
בְּדַרְךָ וְהַשְׁמַעְהָ בְּאָרֶץ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִבָּה אֲבִי שְׁלוֹם
אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ 31
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי
בְּגָדִים׃ וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעֵה אַחֵי דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵל־ 32
יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת־כָּל־הַנַּעֲרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ כִּי
אֲמִנּוֹן לָבְדוּ מֵרַת כִּי־עַל־פִּי אֲבִי שְׁלוֹם הִיטָה שִׁימָה מִיּוֹם 30
עָנָתוֹ אֶת־תִּמְרוֹ אַחֲתוֹ׃ וְעַתָּה אֵל־יִשֶׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ 33
אֶל־לְבוֹ דְּבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמִנּוֹן כִּתִּיב וְלֹא
לָבְדוּ מֵת׃ וַיְבַרַח אֲבִי שְׁלוֹם וַיֵּשֶׂא הַנַּעֲרָה הַצַּפָּה אֶת־ 34
עֵינוּ

Qui con-
ceptum in
Ammonem
odium cum
toto biennio
celasset,
tandem
fratrem in
convivio
occidendum
curat.

עניו קרי
לה
36
37
עסודור ק
38 39
אוי
2
3
4
ד
פסקי בו
עום קר

עניו קרי עינו ויראוהנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד לה ההר : ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה : ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויכבדו את המלך וכל עבדיו

*Ipsa apud
Gefurita-
rum regem
exulat.*

37 בכובכי גדול מאד : ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים : ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים : ותכל יוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי

*Cap. XIV.
Foab ani-
madver-
tens Regis
animum
tandem
commitiga-
tum. & de-
siderio Ab-
salomis filii
teneri, eum
in parentis
gratiam
omni opera
reducere
statuit.
4 Submissa
quadam
ad Regem
muliere, ad
negotium
istud confi-
ciendum,
pulchram
scenam in-
struit.*

אויך מת : וידע יונדב כי לב המלך על אבשלום : וישלח יונדב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולכשינא בגד אבלי ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת

3 על מת : ונבאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יונדב את הדברים בפיה : ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה ה המלך : ויאמר לה המלך מה לך ותאמר

6 אבל אשה אלמנה אני וימת אישי : ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויבו האחר ארת האחרו ומרת אתו : והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני ארת מכה אחיו

7 ונמתהו בנפש אדו אשר הרג ונשמדה גם את היורש ויבכו ואת גחלתו אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה : ויאמר

8 המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך : ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי :

9 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסוף עוד לגעת בך : ותאמר יונדב המלך את

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִהַרְבֵּית גֹּאֲלֵ הַדָּם לְשַׁחֵת וְלֹא מִהַרְבֵּית
 יִשְׁמְרוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חִי־יְהוָה אֲסִיפֶל מִשְׁעֶרֶת בְּנֶךָ
 אֶרְצָה׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה תִּדְבַר־נָא שְׁפַחְתָּךְ אֶל־¹²
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דַּבֵּר וַיֹּאמֶר דַּבְּרִי׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה וְלִמָּה
 חִשַּׁבְתָּה כְּזֹאת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדַּבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדַּבֵּר
 הַזֶּה כִּי־אִשׁ לְבַלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נַדְחוֹ׃ כִּי־מוֹת¹⁴
 נָמוּת וּכְמוֹס הַנְּגָרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יִאֲסְפוּ לֹא־יִשָּׂא
 אֱלֹהִים נַפְשׁוֹחַשׁב מִחִשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְחָה׃
 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי אֶת־הַדַּבֵּר
 הַזֶּה כִּי־רָאִיתִי עֵסוֹת אֹמֵר שְׁפַחְתָּךְ אֲדַבְּרָה נָא אֶל־¹⁶
 הַמֶּלֶךְ אוֹלִי עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דַּבְּרֵי אָמְתוֹ׃ כִּי־יִשְׁמַע
 הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אָמְתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־¹⁷
 וְאֶת־בְּנֵי־יִחִד מִנְּחַלֹּת אֱלֹהִים׃ וְתֹאמַר שְׁפַחְתָּךְ יְהִי־הֵן
 נָא דַבֵּר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְמִנְחָה כִּי כַּמְלֹאךְ הָאֱלֹהִים בֶּן
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְשִׁמְעַת הַטּוֹב וְהָרַע וְיִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ׃
 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אֶל־נָא¹⁸
 תִּכְחָדִי מִמֶּנִּי דַבֵּר אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂאֵל אֶתְךָ וְתֹאמְרִי
 הָאִשָּׁה יִדְבַר־נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִיד יוֹאֵב
 אֶתְךָ בְּכָל־זֹאת וְתַעַן הָאִשָּׁה וְתֹאמַר חִי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אֲסִי־אֲשִׁי לְהַמִּין וְלִהְשִׁמִּיל מִכָּל אֲשֶׁר־דַּבֵּר אֲדֹנָי^{כצ}
 הַמֶּלֶךְ כִּי עֲבַדְךָ יוֹאֵב הוּא צוּנִי וְהוּא שָׁם בְּפִי שְׁפַחְתָּךְ
 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ לְבַעֲבוֹר סַבֵּב אֶת־פְּנֵי־הַדַּבֵּר כִּי
 עָשָׂה עֲבֹדְךָ יוֹאֵב אֶת־הַדַּבֵּר הַזֶּה וְאֲדֹנָי חֲכַם
 בְּחִכְמַת מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים לְרַעַת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בָּאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאֵב הִנֵּהנָא עֲשִׂיתִי אֶת־הַדַּבֵּר הַזֶּה ²¹ עֲשִׂיתִי
 וְלֹךְ־הַשָּׁב אֶת־הַנֶּעַר אֶת־אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּפֹּל יוֹאֵב אֶל־²² קְרִי
 פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּבְרַךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב
 הַיּוֹם

Reditum
 Absalomi
 impetrat.

היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך

23 אשר עשה המלך את דבר עבדו : ויקם יואב וילך עבדו קרי גשורה ויבא את אבשלום ירושלים :

24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויטב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה :

כה וכאבשלום לא היה אישי פרה בכל ישראל להלל

26 מאד מכפר גלו ועד קרקדו לא היה בו מום : ובגלחו

את ראשו והיה מקץ ימים י לימים אשר יגלח כי כבד

עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים

27 באבן המלך : ויולדו לאבשלום שלושה בנים וכת אחת

ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה :

28 וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא

29 ראה : וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל

המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא

ל אבה לבוא : ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל

ידיו ולרשם שערים לכו והוציתיה באש ויציתו עבדי

31 אבשלום את החלקה באש : ויקם

יואב ויבא אל אבשלום הכיתרו ויאמר אליו למה

32 הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש : ויאמר

אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה

ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור

טוב ליעד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש

33 בעונו והמתני : ויבא יואב אל המלך ויגיד לו ויקרא

אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו ער אפיו

ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום :

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה

2 וססים וחמשים אישרצים לפניו : והשכים אבשלום

ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה

יב ג 3 M m לו

Ille autem tot o biennio à Regis congressu exclusus, foabum iterum ad parentem detru- dit :

Per quem liberum ad Regem adi- tum obti- net.

Cap. XV. Absalom, cum variis artibus bo- puli studia ad sese tra- xisset.

והציתוה קרי

א טו

לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום
 אליו ויאמר אימזה עיר אתרו ויאמר מאחד שבטי
 ישראל עברך : ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך 3
 טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך : ויאמר 4
 אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש
 אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו : והיה בקרב ה
 איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו :
 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו 6
 למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי
 ישראל : ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום 7
 אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי
 ליהוה בחברון : כי נדר נדר עברך בשבת בגשור בארם 8
 לאמר אם ישוב יחזיק ירושלים ועברתי את יהוה : ושוב קרי
 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקסו לך חברונה : 9
 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר י
 כשמעכם את קול השפר ויאמרתם מלך אבשלום
 בחברון : ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם 11
 קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל דבר : וישלח 12
 אבשלום ארז אחיתפל הגילני ויעץ דוד מעירו מגלה
 בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב
 את אבשלום : ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש 13
 ישראל אחרי אבשלום : ויאמר דוד לכל עבדיו אשר 14
 אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
 מפני אבשלם מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח
 עלינו את הרעה והכה הער לפי חרב : ויאמרו טו
 עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך
 הנה עברך : ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך 16
 את עשר נשים פלגשים לשמר הבית : ויצא המלך 17
 וכל

Tandem
 impia ad-
 versus pa-
 trem arma
 sumit, re-
 gno eum de-
 pellere ag-
 gressus.

David, ut
 sibi consu-
 lat, et po-
 pulo par-
 cat, moerens
 cum suis
 urbe exco-
 dit.

אניק
ק

כתיב
ק

כערכו

18 וְכָל־הָעָם בְּרָגְלוֹ וַיַּעֲמֵדוּ בֵּית הַמֶּרְחֵק : וְכָל־עִבְרֵי־

עִבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרֵתִי וְכָל־הַפְּלִתִי וְכָל־הַגִּתִּים

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר בָּאוּ בְּרָגְלוֹ מִגֵּר עִבְרִים עַל־פְּנֵי

19 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶתִי הַגִּתִּי לְמַה תֵּלֵךְ גַּם־

אֶתֶּרָה אֲתָנוּ שׁוֹב וְשָׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אֲרִיזָה וְגַם־

כ גַּלְהָה אֶתֶּרָה לְמִקְוֵמֶךָ : תְּמֹל בּוֹאָךְ וְהַיּוֹם אֲנִי עִמָּךְ עִמָּנוּ

לָלֶכֶת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשָּׁב אֶת־

21 אַחִיךָ עִמָּךְ חֲסֵרוֹ וְאִמְתִּי : וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר

חַי־יְהוָה וְחַי־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי־אִם־בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה

שֵׁם־יְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִם־לְמוֹת אִם־לְחַיִּים כִּי־שֵׁם יִהְיֶה

22 עִבְדֶּךָ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶתִי לֵךְ וְעִבְרוּ וַיַּעֲבֹר אֶתִי

23 הַגִּתִּי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ : וְכָל־הָאָרֶץ

בּוֹכִים קוֹל גְּדוֹל וְכָל־הָעָם עִבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עִבְרֵי בְּנַחַל

קָדְרוֹן וְכָל־הָעָם עִבְרִים עַל־פְּנֵי דָרֶךְ אֶרֶץ הַמְּדָבָר :

24 וְהִנֵּה גַם־צְדוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ נְשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית

הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אַבְיָתָר עִדְתָם

כה כָּל־הָעָם לַעֲבֹר מִן־הָעִיר : וַיֹּאמֶר

הַמֶּלֶךְ לְצְדוֹק הֲשָׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־

אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינַי יְהוָה וְהִשָּׁבְנִי וְהִרְאֵנִי אִתּוֹ וְאֶת־נֹוֹהוּ :

26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חֲפַצְתִּי בְךָ הַגִּתִּי יַעֲשֶׂה לִּי כִּאֲשֶׁר

27 טוֹב בְּעֵינָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צְדוֹק

הַכֹּהֵן הֲרוּאָה אֶתֶּךָ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחִימֵעַץ בְּנֶךָ

28 וַיְהוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיָּתָר שְׁנֵי בָנִים אִתְּכֶם : רֵאשׁוֹ אֲנִכִּי

ק מִתְמַהֲמָה בְּעִבְרוֹת הַמְּדָבָר עַד־בּוֹא דָבָר מֵעַמְכֶם

29 לְהַגִּיד לִי : וַיֵּשֶׁב צְדוֹק וְאַבְיָתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

ל יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלֵה הַזֵּיתִים עָלָה

וּבֹכָה וְרָאשׁ לּוֹ חֲפוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף וְכָל־הָעָם

31 אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲפוּי אִישׁוֹ וְעָלוּ עִלָּה וּבָכָה : וְדָוִד הִגִּיד

לֵאמֹר M m 4 ד יב

Quosdam ex amicorum principis in urbem redire jubet; & quadam alia constituit, que ad evertenda Absolomi consilia pertinebant.

אניער קרי
כתיב ולא קרי

בערבות ק

לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד

32 סכל נא את עצת אחיתפליהוה: ויהי דוד בן ער

הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו

33 חושי הארץ קרוע כתנתו וארמה על ראשו: ויאמר

34 לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: ואם העיר

תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד

אביך ואני מאזועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת

אחיתפל: והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים לה

והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד

36 לצדוק ולאביתר הכהנים: הנה שם עמם שני בניהם

אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי

37 כל דבר אשר תשמעו: ויבא חושי רעה דוד העיר

א ואבשלום יבוא ירושלים: ודוד עבר מעט מהראש ון

והנה ציבא ער מפּיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים

ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין:

2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא

3 החמורים לבית המלך לרפבול הלחם והקיץ לאכול והלחם ק

והנערים והיין לשתות היעף במדבר: ויאמר המלך

ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב

בירושלים כי אמר היום ישוב לי בית ישראל את

4 ממלכות אבי: ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר

למפּיבשת ויאמר ציבא השתחווית אמצא חן בעיניך

אדני המלך: וביא המלך דוד ער בחורים והנרה ה

משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן

6 גרא יצא יצוא ומקלל: ויסקל באבנים את דוד ואת

כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו

7 ומשמאלו: וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש

8 הדמים ואיש הבליעל: השיב עליך יהוה כל דמי

בית

Cap. XVI.

David

fraudibus

& dolo Zi-

ba, Mephi-

bofet hi fa-

muli, cir-

cum ventus,

omnia heri

sui bona ipse

donat.

Convitia

& contu-

melias Si-

mei magno

animo fert.

תחתי

כה קר

מי קר

בעיני

מסקא

באמצ

מסוק

ל

תחתיו קרי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה
 ביד אבשלום בןך והנך ברעתך כי איש דמים אתה :
 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למר יקלל הכלב
 המרת יהוה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את
 10 ר'אשו : ויאמר המלך מה לילכם בני צרויה כי יקלל
 11 וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית
 12 כן : ויאמר דוד אל אבישו אל כל עבדיו הנרה
 בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בך
 הימני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהודה : אולי יראה
 13 יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחרת קללתי היום
 קללחו קרי הורה :

13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי
 14 הילך בצלע ההר לעמתו הלך ויקלל ויסקל באבנים
 לעמתו ועפר בעפר : ויבא המלך
 15 טו וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם : ואבשלום
 וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו :
 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום
 ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך :
 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעה למר
 18 לא הלכת את רעה : ויאמר חושי אל אבשלום לא
 19 כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא
 אהיה ואתו אשב : והשנית למי אני אעבד הלוא
 לפני בנו כאשר עבדת לפני אביך כן אהיה לפניך :

Husai Ab-
 salomum,
 ferusale-
 mum in-
 gressum,
 ambigua
 oratione
 circum-
 ducit.

Abalom,
 ex Achito-
 phelis con-
 filio, palam
 cum concu-
 binis patris
 congredi-
 tur.

כ ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבן
 21 לכם עצה מה נעשה : ויאמר אחיתפל אל אבשלום
 בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע
 כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר
 22 אתך : ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום
 אל

מסא
 באמע
 סוק

23 אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל: ועצת אחיתפל

אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל: כדבר האלהים ^{איש קרי ולא כחייב} בן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם:

וַיֹּאמֶר אַחִיתֶּפֶל אֶל-אַבְשָׁלֹם אַבְחֵרְהָ יָדְךָ אֲנִי

Cap. XVII. Achitophel consilium ipse dat, de opprimendo ex improviso Davide.

2 נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד

הלילה: ואבוא עליו והוא יגדורפה ידים והחררתני

2 אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך

לכדו: ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש

3 אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: וישר הדבר

4 בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל:

וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלֹם קְרֹא נָא גַם לְחוּשֵׁי הַ

6 הָאָרֶץ וְנִשְׁמַעְהָ מִה בְּפִי גַם הוּא: ויבא חושי אל-

אבשלם ויאמר אבשלם אליו לאמר כדבר הזה

דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה

7 דבר: ויאמר חושי אל-

Husai istud specioso prae-textu eludit, & diversa suadet.

אבשלם לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל

8 בפעם הזאת: ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת-

אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדוב שכול

9 בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: הנה

עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות

והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה

מגפה בעם אשר אחרי אבשלם: והוא גם בן חיל

אשר לבו כלב הארז המס ימס כיריע כל ישראל

11 כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: כי יעצתי האסף

יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחור

אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב: ובאנו אליו

12 באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר

באחר קרי יפל הטל על הארמה ולא נותר בו ובכל האנשים

אשר

13 אֲשֶׁר־אֵתוּ גַם־אֶחָד׃ וְאִם־אֶל־עִיר־יֶאֱסֹף וְהִשְׂאוּ־כָל־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסַחֲבָנוּ אֹתוֹ עַד־הַנַּחַל
עַד־אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צָרוּר׃

14 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוּם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת
חֹוֹשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתָפֵל פסקא
וַיְהוֹה צוּרָה באמצע
לְהַפֵּר אֶת־עֲצַת אַחִיתָפֵל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיָא יְהוֹה פסק
אֶל־אֲבִשְׁלוּם אֶת־הָרֶעָה׃

*Clandesti-
nis nunciis
Davidem
monet, quid
factu opus
sit.*

טוֹוַיֹּאמֶר חֹוֹשֵׁי אֶל־צָרוּק וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים כִּזְאֹת
וְכֹזֹאת יַעֲזֵן אַחִיתָפֵל אֶת־אֲבִשְׁלוּם וְאֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל

16 וְכֹזֹאת וְכֹזֹאת יַעֲזֵתִי אֲנִי׃ וְעַתָּה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהַגִּידוּ
לְדָוִד בְּעֵרְבוֹתָ ק

עֲבוֹר תַּעֲבוֹר פָּן יִבְלַע לְמַלְךְ וְלִכְלֵל הָעַם אֲשֶׁר אֵתוּ׃
17 וַיְהוֹנָתָן וְאַחִימַעַץ עֲמָדִים בְּעֵין רִגְלָה וְהִלְכָה הַשִּׁפְחָה
וְהַגִּידָה לְהֵם וְהֵם יָלְכוּ וְהַגִּידוּ לְמַלְךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ

18 לְהִרְאוֹת לְבוֹא הָעִירָה׃ וַיֵּרָא אֹתָם נָעֵר וַיַּגִּד לְאֲבִשְׁלוּם
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּכַרְתִּים וְלוֹ

19 בָּאָר בַּחֲצוֹן וַיִּרְדּוּ שָׁם׃ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת־
הַמֶּסֶךְ עַל־פְּנֵי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הַרְפוֹת וּלֹא נֹרַע

כ דָּבָר׃ וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי אֲבִשְׁלוּם אֶל־הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה
וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אַחִימַעַץ וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לְהֵם הָאִשָּׁה

עֲבָרוּ מִכָּל הַמַּיִם וַיִּבְקְשׂוּ לֹא מִצְאוּ וַיָּשִׁבוּ דְרוֹשָׁם׃
וַיְהִי אַחֲרָי לְכַתֵּם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאָר 21

וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּדוּ לְמַלְךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעֲבָרוּ
22 מִהֵרָה אֶת־הַמַּיִם כִּי־כָכָה יַעֲזֵן עֲלֵיכֶם אַחִיתָפֵל׃ וַיִּקַּם

דָּוִד וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר אֵתוּ וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אֹר
קמץ ב' ק הבקר ער אחר לא נעדר אשר לא עבר את הירדן׃

23 וְאַחִיתָפֵל רָאָה כִּי־לֹא־נַעֲשֵׂתָה עֲצַתּוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־
הַחֲמֹר וַיִּקַּם וַיִּלֶּךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיַּחֲבֹשׂ

*Achitophel
indigna-
bundus
laqueo*

24 ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: *seipsum sus-*
 בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש *pendit.*
 ישראל עמו: ואת עמשה שם אבשלם תחת יואב על כה
 הצבא ועמשה בן איש וישמו יתראת הישראל אשר
 בא אל אביגל בת נחש אחורת צרויה אם יואב:
 26 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד:

27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושב בן נחש *David*
 מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי *committis*
 הגלעדי מרגלים: משכבו ספורת וכלי יוצר וחטים *ab amicis*
 ושערים וקמח וקליופול ועד שישוקלי: ודבשו חמאה *juvatur.*
 וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול

כ"י אמרו העם רעב ועוף וצמא במדבר: ויפקד דוד יחא *Cap. XVIII.*
 את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי *David, lu-*
 מאות: וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב *strato mi-*
 והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית *lite, exerci-*
 ביד אתי הגתי *tum in tria-*
 ויאמר המלך אל העם *agmina dif-*
 3 צא אצא גם אני עמכם: ויאמר העם לא תצא כי אם *tribuit, le-*
 נוס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא *gatosque*
 ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה *ducere in*
 טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר: ויאמר אליהם המלך *hostem ju-*
 אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער *bet: ipse*
 וכל העם יצאו למאות ולאלפים: ויצו המלך את ה *autem Ma-*
 יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער *chanaimis*
 לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל *subsistit.*

השרים על דבר אבשלום: ויצא העם השרה לקראת *Foabum,*
 ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: וינגפו שם עם *caterosque*
 ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המנפה גדולה ביום *monet, ut*
 6 והוא עשרים אלף: ותהי שם המלחמה נפצורת על *devicto fi-*
 פני *lio, in acie,*
 7 *parcant.*

8 והוא עשרים אלף: ותהי שם המלחמה נפצורת על *parcant.*
 פני

פסקא
 באמצע
 פסוק

לעזר
 קרי

נפוצת
 קרי

Verum ille, fuso hoste, spreto Regis imperio, parricidiales Absalomis conatus ferro ultus est.

פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה

9 החרב ביום ההוא: ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד

ואבשלום רכב על הפרדוי בא הפרד תחרת שובך

האלה הגדולה ויחזק ראשו באלהויתן בין השמים ובין

י הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: וירא איש אחר ויגד

ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה:

11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והננה ראית ומדוע לא

הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה

12 אחת: ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי ^{ולו קרי}

אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה

המלך אתך ואת אבי שיוארת אתי לאמר שמרו מי

13 בנער באבשלום: או עשית בנפשו שקר וכל דבר ^{בנפשו קרי}

14 לא יפחד מן המלך ואתה תתיצב מגד: ויאמר

יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו

15 טו ויתקעם בלב אבשלום עורנו חי בלב האלה: ויסבו

עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום

16 וימתהו: ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי

17 ישראל כירחשך יואב את העם: ויקחו את אבשלום

וישלוכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו על יוגל

18 ^{לאהלו קרי} אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו:

18 ^{בחיו קרי} ואבשלום לקח ויצבלו בחיו את מצבת אשר בעמק

המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא

למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום

הזה:

19 ואחמיעז בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את

המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: ויאמר לו יואב

כ לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר

20 והיום הזה לא תבשר כי על ^{בן קרי} בן המלך

20 ^{ולא כתיב} מת

David, acceptis nunciis, rei bene gesta certior redditur.

מת

מת : ויאמר יואב לכושי לך הנגר 21
למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ : ויסף 22
עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב יהי מה ארצה
נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ
בני ולכה איך בשרה מצאת : ויהי מה ארוץ ויאמר 23
לו רוע וירץ אחימעץ דרך הכפר ויעבר את הכושי :
ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער 24
אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו :
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו כה
בשורה בפיו וילך הלך וקרב : וירא הצפה איש 26
אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר : ויאמר הצפה 27
אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה
יבוא : ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום 28
וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך
אשר סגר את האנשים אשר נשאו את דם באדני
המלך : ויאמר המלך שלום לנער 29
לאב שלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
מה : ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד : והנה ל 31
הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי
שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך :
ויאמר המלך אל הכושי שלום לנער 32
לאב שלום ויאמר הכושי יהיו בנער איבי אדני המלך
וכל אשר קמו עליך לרעה : וירגז המלך יט א
ויער על עלית השער ויבך וכהו אמר בלכתו בני
אב שלום בני בני אב שלום מריתן מותי אני תחתך
אב שלום

Cap. XIX.
Abfalomi,
filii mor-
tem acerbe
fert. & in-

gentem ploratum e-dit :

Sed à foabo admonitus, postulo se exhibet.

Abshalone acie superato, totius Israelis studia, ad Davidem in regnum re-ducendum, conspirant. Quo ille intellectu, suam pre-fertim tribum, Jehudam, ut ea in re ceteros ante-vertant, monet.

1 אבשלום בני בני : ויגד ליואב הנה המלך בכה
 3 ויתאבל על אבשלום : ותהי התשעה ביום ההוא
 לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר
 4 נעזב המלך על בנו : ויתגנב העם ביום ההוא לבוא
 העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה :
 ה והמלך לאט ארת פניו ויזעק המלך קול גדול בני
 6 אבשלום אבשלום בני בני : ויבא יואב

אל המלך הבית ויאמר הובשת היום ארת פני כל
 עברך הממלטים ארת נפשך היום וארת נפש בניך
 7 ובנתך ונפש נשך ונפש פלגשך : לאהבה ארת
 שנאיך ולשנא את אהביך ביי הגדת היום כי אין לך
 8 שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום הי
 וכלנו היום מתים כי אזישר בעיניך : ועתה קום צא
 ודבר על לב עברך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא
 אסילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה
 אשר באה עליך מנעריך עד עתה :

9 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה
 המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל
 ינס איש לאהלו : ויהי כל העם נדון בכל

שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מבפ איבנו והוא
 מלטנו מבפ פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל
 11 אבשלום : ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
 ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך :

12 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים
 לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים
 להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל

13 המלך אל ביתו : אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
 14 תהיו אחרנים להשיב את המלך : ולעמשא תזמרו

הלוא

ל קי

על

הלווא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה
 יוסף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת
 יואב: ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד טו
 וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: וישב המלך 16
 ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת
 המלך להעביר את המלך את הירדן: וימהר שמעי 17
 בן גרא בן הימיני אשר מבחורים ירד עם איש יהודה
 לקראת המלך דוד: ואלף איש עמו מבנימן וציבא 18
 נער בית שאול וחמשת עשר בנו ועשרים עבדיו אתו
 וצלחו הירדן לפני המלך: ועברו העברה לעביר 19
 את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא בעיניו ק
 נפל לפני המלך בעברו בירדן: ויאמר אל המלך כ
 אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העורה
 עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום 20
 המלך אל לבו: כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה 21
 באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני
 המלך: ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא 22
 יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ויאמר דוד מה 23
 לי ולכם בני צרויה כית הוילי היום לשטן היום יומת
 איש בישראל כי הלוא ידעת כי היום אני מלך על
 ישראל: ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו 24
 המלך: ומפבשת בן שאול ירד כה
 לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו
 ואת בנדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום
 אשר בא בשלום: ויהי כי בא ירושלם לקראת 26
 המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי
 מפבשת: ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר 27
 עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את
 המלך

*Simej sefe
 eis adjun-
 git, culpa sua de-
 precaturus: & in gra-
 tiam a Da-
 vide reci-
 pitur.*

*Mephibo-
 seth, iniquis
 famuli sui
 calumniis
 penè oppres-
 sus, resti-
 tuitur.*

וירד
 קר

נקוד על
 יצ

תעב

28 המלך כי פסח עכרך: וירגל בעכרך אל ארני המלך
 וארני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
 29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מורת לארני
 המלך ותשת את עכרך באכלי שלחנה ומתה ישלי
 ל עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ויאמר לו

30 המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא
 31 תחלקו את השדה: ויאמר מפיבשת אל המלך גם את
 הכל יקח אחרי אשר בא ארני המלך בשלום אל ביתו:

*David Barzillaim,
 pro prestita
 sibi, in fugâ
 suâ, fide
 & pietate,
 Ferusalem
 inuolat:*

32 וברזלי הגלעד ירד מרגלים ויעבר את המלך

33 הירדן לשלחו את בירדן: וברזל יקן מאד בן שמנים ^{וירדן קרי}
 שנה והוא כלבל את המלך בשבתו במתנים כי איש

34 גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל ברזל אתה עבר אתי
 לה וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: ויאמר ברזל אל

35 המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך בירושלם:

36 בן שמנים שנה אנכי היום האדעו בין טוב לרע אם

יטעם עכרך את אשר אכלו את אשר אשתה אם

אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עכרך עוד

37 למשא אל ארני המלך: במעט יעבר עכרך ארני

הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת:

38 ישבנא עכרך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה

עכרך כמהם יעבר עם ארני המלך ועשה לו את

39 אשר טוב בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם

ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר

מ עלי אעשה לך: ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר

וישק המלך לברזל ויברכהו וישב למקמו:

40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל

41 עם יהודה ויעברו את המלך וגם חציע עם ישראל:

42 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל

*Eo autem,
 ob senium,
 excusante,
 Cimham
 in Regiam
 familiam
 asciscitur.*

המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו:

43 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו:

44 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

א וישם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני

ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בכך ישי איש לאהליו ישראל: ויעל כל איש

2 ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה רבקוב במלכס מן הירדן ועד ירושלם: ויבא דוד אל

3 בית ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנס בית משמרתו וכלכלם ואליהם לא באותה ינה צרות עד יום מתן אלמנות

4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק חיות:

5 לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך ה עמשא להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר

6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ידע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף

7 אחריו פן מצא לו ערים בצורות והציל עיננו: ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים

8 ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: הם עם האבן הגדולה אשר כנבעון ועמשא בא לפניהם

9 ויואב חגורו מרו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על יעלי קרי

מתנו בתערה והוא יצא ותפל: ויאמר יואב לעמשא השלום

Cap. XX.
Auctore
Zeba, If-
raëlita ite-
rum ad ar-
ma incitan-
tur: sola
autem tri-
bus Jehu-
da Davi-
dem Jeru-
salemum
reducit.

Ille Ama-
sam, ut ce-
leriter de-
fectionis
autorem
persequa-
tur, collige-
re militem
jubet.
6 Eo moras
trahente,
Abisai sub-
mittitur.

Joab Ama-
sam incau-

tum interficit.

השלום אתה אחי ותחזי יד ימין יואב בזקן עמשה
 לנשק לו: ועמשה לא נשמר בחרבו אשר ביד
 יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא
 שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע
 11 בן בכרי: ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר
 12 חפץ ביואב ומי אשר לרוד אחרי יואב: ועמשה מתגלל
 בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם
 ויסב את עמשה מן המסלה השדרה וישלך עליו בגד
 13 כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: כאשר הגה מן
 המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע
 14 בן בכרי: ועבר בכל שבטי ישראל אבלה ובירת

*Zeba in ur-
be Abel à
Ducibus
Davidis
obsidetur.*

זיקה לטו ויבאו ויכלהו ויבאו אף אחריו: ויבאו
 קרי ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל
 העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם
 16 להפיל החומה: ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
 שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה
 17 אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
 ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע
 18 אנכי: ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר
 19 שאול ישאלו באבל וכן התמו: אנכי שלמי אמוני
 ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למח
 כתבלע נחלת יהוה: ויען יואב ויאמר חלילה

*Tandem
motus
omnis mor-
te auctoris
repressus
est.*

21 חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: לא כן הדבר כי
 איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך
 ברוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה
 אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה:
 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את
 ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשפר

ויפצו מעל העיר איש לאהלו ויואב שב ירושלם אל המלך:

23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן הוירע על

הכרי ועל הפלתי: ואדרם על המס ויהושפט בן 24 הכרתי

אחילוד המזכיר: ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: כה קרי

26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד: Cap. XXI.

כימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה

כא פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל פני יהוה

בית הדמים על אשר המית את הגבענים: ויקרא 2 פסוק

המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל גשבעו

להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה:

3 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה

4 יאכפרו וברכו את נחלת יהודה: ויאמרו לו הגבענים

איך לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו קרי

לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים

אעשה לכם: ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנוה

ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל:

6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת

שאול בחיר יהוה: ויאמר המלך אני אתן: 6 יח קרי

7 ויחמל המלך על מפבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת

יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול:

8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול

את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בניו מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזל

המחלתי: ויתנם ביד הגבענים ויקעם בהם לפני 9

יהוה ויפלו שבעתם יחד והם המרתו בימי קציר והמה קרי

בראשנים תחלת קציר שערים: ותקח רצפה בת 1 כחלת

איה קרי

Cap. XXI. Fama per triennium Israelitas premente, David, oraculo admonitus, in piaculum caforum à Saule Gibeonitarum.

Septem è posteris Saulis Gibeonitis suspendendos tradit. יחירי Rixpa pietas in occisos.

24 הכרתי קרי
כה קרי
26 פסוק
כא פסוק
2 פסוק
6 יח קרי
7 פסוק
9 והמה קרי
1 כחלת קרי

איה ארת השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתקמים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה:

11 ויגר לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש

12 שאל: וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת

עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו

תלאום ק אתם מרחב בית שן אשר תלוס שם הפלשתים

13 ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ויעל משם

את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ואספו את

14 עצמות המוקעים: ויקברו את עצמות שאול ויהונתן

בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר

צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן:

טו ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד

ועברו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: וישבו

בנו אשרי בילדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות

משקל נחשת והוא חגור חרשה ויאמר להכות את

17 דוד: ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי

וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד

אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל:

18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים

אז הפה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה:

19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים

ר' ועירא ויך אלחנן בן יערי ארנים בית הלחמי את גלית הגתי

כ ועץ חניתו כמנור ארנים: ותהי עוד

מלחמה בנת ויהי איש מדין ואצבעורת ידיו ואצבעות

רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד

21 להרפה: ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן

22 שמעי אחי דוד: את ארבעת אלה ילדו להרפה בנת

י' נ 3 ג י' ויפלו

Crebra Davidis praliam cum Philisthis, prospere semper eventu.

שמה קרי פלשתים קרי

וישבי קרי

מרון קרי

שמעא קרי

ויפלו ביד דוד וכיד עבדיו:

כב א	וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום כב א	Cap. XXII. David, su- peratis ho- stibus, cum floquentissi- mum re- gnum in summa pa- ce regeret, in signi car- mine divi- na in sese beneficia concelebrat.
הפרכת	הציל יהוה אתו מכף כל-אֵיביו ומכף שאול:	
האזינו	ויאמר יהוה סלעיו ומצדתי ומפלטי לי:	
3 ויום	אלהי אלהי:	
1 של ספח	מגני וקרן ישעי משגבי צורי אחסה בו	
4	מהלל ומנוסי משעי מחמסתי שעני:	
ה	כי אפפני משברי ה אקרא יהוה ומאיבי אושע:	
6	חבלי נחלי בלעל יבעתני: מות שאל סבני	
7	קדמני מקשי מות: בצר לי אקרא יהוה ואל	
8	וישמע מהיכלו אלהי אקרא ויהנעש קרי	
9	ותרעש הארץ וישועתי באזניו: ו תגעש	
10	ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: מוסדות השמים	
11	עשן באפו ויטאכל תאכל גחלים בערו ממנו: ויש	
12	שמים וירד וערפל תחת רגליו:	
13	וירכב על כרוב ויעף על כנפי רוח:	
14	חשרת מים עבי שחקים: וירא וישת חשך סביבתיו	
15	נגדו בערו גחלי אש: מנגה	
16	יהוה ועליון יהן קולו: ירעם מן שמים	
17	חצים ופיצים ברק ויהמם: וישלח ט	
18	ים יגלו מסודות תבל בנערת	
19	יהוה מנשמת רוח אפו: וירא וישלח מחרום	
20	יקחני משגי ממים רבים: וצילני	
21	מאיבי עו משנאי כי אמצו	
22	ממני: יקדמני ביום אירי וירי	
	יהוה	

דוכי קרי

כִּי הוֹרָה מִשְׁעַן לִי: וַיִּצַּח לְמַרְחָב

21 אֶתִּי יַחֲלִצֵנִי כִּי-חָפֵץ בִּי: וַיִּמְלֵנִי

יְהוָה בְּצַדִּיקְתִּי כְּבֹר יְדֵי יוֹשֵׁב

22 לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא

23 רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהִי: כִּי כָל-מִשְׁפָּטֹן ^{מִשְׁפָּטֵי קָרִי}

24 לִנְגָדִי וַחֲקִיתִיו לֹא אֲסוּר מִמֶּנָּה: וְאֵהִיָּה

כֹּה תָמִים לוֹ וְאֲשַׁתְּמָרָה מֵעֹנֵי: וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי

26 בְּצַדִּיקְתִּי כְּבֹרִי לִנְגַד עֵינָיו: עִם-

חֶסֶד הִתְחַסֵּר עִם-נְבוֹר תָּמִים

27 תִּתְמַם: עִם-נֹבֵר הִתְבַּר וְעִם-

28 עֶקֶשׁ תִּתְפַּל: וְאֶת-עֵם עֵינִי

29 תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל-רַמִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי-

אֶתָּה יְיָ יְהוָה וַיְהוֹרָה יְגִיתִי

ל חֲשָׁבִי: כִּי בָכָה אֲרוּץ גְּדוֹר בְּאֱלֹהֵי

31 אֲדַלֵּג-שׁוֹר: הָאֵל תָּמִים

דְּרָכָיו אֲמַרְתִּי יְהוָה צְרוּפָה מִן

32 הוּא לְכֹל הַחֲסִים בּוֹ: כִּי מִיֵּאֵל מִבְּלַעֲדֵי

33 יְהוָה וּמִי צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל

מֵעֹז חֵיל מֵעֹז דְּרָכָיו: מְשׁוֹרָה רַגְלֹו בְּאֵילֹת וְעַל-

34 ^{דְּגִלֵי קָרִי} לֵה בְּמַתִּי יַעֲמִידֵנִי: ^{קָרִי}

36 לְמַלְחָמָה וְנַחַת קֶשֶׁת נַחוּשָׁה זִרְעִתִּי: וַתִּתְקַדַּח

37 לִי מִגֹּן יִשְׁעָךְ וַעֲנַתְךָ תִּרְבֵּנִי: תִּרְחִיב צַעֲדֵי

38 תַּחְתָּנִי וְלֹא מָעַרְו קַרְסְלִי: אֲרַדְפָה

אֵיבִי וְאֲשַׁמְדֵם וְלֹא אֲשׁוּב עֵדָה

39 כָּל־תָּם: וְאֲכַלֵּם וְאֲמַחֲצֵם לֹא יִקְוֶמוּן וַיִּפְלוּ

מִתַּחַת רַגְלֵי: וַתִּזְרַנֵּי חֵיל

41 לְמַלְחָמָה תִּזְכְּרֵעַ קָמִי תַּחְתָּנִי: וְאֵיבִי

תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעוואין 42
 מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם 43
 כעפר ארץ כטיט חוצות ארקם
 ארקעם: ותפלמני מריבי עמי תשמרני 44
 לראש גוים עם לא ידעתי
 יעבדני: בני נכר יתבחשו לי לשמוע מה
 און ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגרו 46
 ממסגרותם: חיי הוזה וברוך צורי וירם 47
 אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת 48
 לי ומריב עמים תחתני: ומוציא 49
 מאיבו ומקמי תרוממני מאיש חמסים
 תצילני: על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: מגדל 51
 ישועת מלכו ועשרת חסד
 למשיחו לדור ולדור עד עולם:

מגדל קרי

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר כנא
 הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: רוח 2
 יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל 3
 לי דבח צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
 אלהים: וכאור בקר ירח שמש בקר לא עבות מנגה 4
 ממטר השא מארץ: כילא כן ביתי עם אל כי ברית ה
 עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה ברכל ישעי וכל
 חפץ כילא יצמיח: וכלי על כקוץ מנה כלתם כילא 6
 בידיקחו: ואישגעבהם ימלא ברזל ועין חנית 7
 וכאש שחוף ישרפו בשבת:

Cap XXIII
 Ultima Da-
 vidis ver-
 ba, quibus
 fœdus Dei,
 de æterni-
 tate regni
 ipsius profi-
 tetur.

אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני 8
 ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל
 בפעם אחר: ואחרו אלעזר בן דודי בן
 אוחי

Catalogus
 praci no-
 rum Du-
 cum Davi-
 dis, rerum

העצני קרי
 אחת קרי
 רי ק'
 דוד קרי

תנבו

פס

הסל

חי

הא

אי

*que strenue
ab iis ge-
starum.*

תנבזים ק אחיה בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים
 נאספושם למלחמה ועלו איש ישראל : הוא קם ויך
 בפלשתים עד כי יגיעה ידו ותדבק ידו אל החרב
 ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו
 11 אך לפשט : ואחרו שמה בן אנא ואחריו קרי
 הררי ויאספו פלשתים לחיהותהי שם חלקת השדה
 12 מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים : ויתיצב
 בתוך החלקה ויצילהו יך את פלשתים ויעש יהוה
 13 תשועה גדולה : וירדו שלשים מהשלשים ראש
 ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עולם וחירת
 14 פלשתים חנה בעמק רפאים : ורדו אז במצודה ומצב
 15 פלשתים אז בית לחם : ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני
 16 מים מבאר בית לחם אשר בשער : ויבקעו שלשת
 17 הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בירת
 לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
 לשתותם ויסף אתם ליהוה : ויאמר חלילה לי יהוה
 מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא
 אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים :
 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש
 19 השלשה והוא עורר את חנינו על שלש מאות חלל
 ולרשם בשלשה : מן השלשה הכי נכבד ויהי להם
 כ לשרועד השלשה לא בא : ובניהו
 20 חיל קרי בן יהודע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הבה
 21 הארי קרי את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה
 22 בתוך הבאר ביום השלג : והוא הבה את איש מצרי והבר קרי
 23 אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל
 את החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו : אלה עשה
 בניהו בן יהודע ולו שם בשלשה הגברים : מן השלשים
 נכבר

נִכְבְּרוּ אֶל־הַשֵּׁלֶשֶׁה לֹא־בָאוּ שִׁמְהוּ רֹדֵד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ:

24 עֲשֵׂה אֶל־אֲחֵי יוֹאָב בְּשֵׁלִשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן־דָּוִד

כֹּה בֵּית לֶחֶם: שְׁמֵה הַחֲרָדִי אֶלְיָקָא הַחֲרָדִי:

26 חֲלִץ הַפְּלִטִי עֵרָא בֶן־עֵקֶשׁ הַתְּקֵעִי:

27 אֲבִיעֹזֵר הַעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשִׁתִּי: צֶלְמוֹן

29 הָאֲחֵחִי מֵהָרִי הַנִּטְפָּתִי: חֶלֶב בֶּן־בְּעֵנָה

הַנִּטְפָּתִי אֶתִּי בֶן־רִיבִי מִגִּבְעַת בְּנֵי בְנִימִן: בְּנִירוֹ ל

31 פָּרַעַתְנִי הָדִי מִנְחֻלֵי גַעַשׁ: אֲבִיעֶלְכוֹן הָעֵרְבָתִי

32 עֲזֻמוֹת הַבְּרָחִמִי: אֶלְיָחֶפָא הַשְּׁעֵלְכֵנִי בְּנֵי־יִשָּׁן

33 יְהוֹנָתָן: שְׁמֵה הַהֲרָדִי אַחִיאַס בֶּן־שָׂרָר הָאֲרָרִי:

34 אֶל־יַפְלֹט בֶּן־אַחַסְבִּי בֶן־הַמַּעַכְתִּי אֶלְיַעֵס בֶּן־

חֲצִרֵי קָרִי אַחִיתָפַל הַגְּלָנִי: חֲצִרוֹ הַכְּרָמְלִי פְּעֵרִי הָאֲרָרִי: לֵה

36 יִגָּאֵל בֶּן־נָתָן מִצֵּבֶה בְּנֵי הַגִּרִי: צֶלֶק

הָעֲמוֹנִי נַחֲרִי הַבְּאֲרָתִי נִשְׂאִי כְּלֵי יוֹאָב בֶּן־צֶרִיָּה: יִתִּיר

38 עֵרָא הֵי תִרִי גֵרֵב הֵי תִרִי: אֹרִיָּה

כֹּד הַחֲתִי כָל־שְׁלִשִׁים וְשֶׁבַע:

Cap. XXIV
Davidem
perversa cu-
pido inva-
dit, ad me-
tiendas im-
perii vires,
populum
censendi:

יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת־דָּוִד בְּהֵם לֵאמֹר לֵךְ

2 מִנָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־

יֹאָב וְשָׂרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוּטְנָה בְּכָל־שְׁבֻטֵי

יִשְׂרָאֵל מִדָּוָד וְעַד־בָּאֵר שְׁבַע וּפְקֹדוֹ אֶת־הָעָם וְיַדְעֵתִי

3 אֶת־מִסְפַּר הָעָם: וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ אֶת־הָעָם כְּהֵם וְכַהֵם מֵאָה פְּעֻמִּים וְעֵינֵי אֲדָנָי

הַמֶּלֶךְ רָאוּת וְאֲדָנָי הַמֶּלֶךְ לֵמַר חֲפִץ בְּדַבַּר הַזֶּה:

4 וַיִּחַזַק דַּבַּר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאָב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל וַיֵּצֵא יוֹאָב

וְשָׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל:

וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּחַנּוּ בְּעָרוֹעַר יַמִּין הָעִיר אֲשֶׁר־הִיא

6 בְּתוֹךְ הַנַּחַל הַגְּדוֹאֵל עֹזֵר: וַיָּבֹאוּ הַגְּלָעָדָה וְאֶל־אֲרִיָּן

7 תַּחְתִּים חֲרָשִׁי וַיָּבֹאוּ הַנָּהָע וְעַן וְסָבִיב אֶל־צִדּוֹן: וַיָּבֹאוּ

מִבְּצֵר

מסקא
באמצע
מסוק
מסקא
באמצע
מסוק

14

חמיו קר

מ

16

האיונה ק

17

18

19

כ

מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגבי הוֹרֵה
 8 באר שבע : וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
 9 חדשים ועשרים יום ירושלם : ויתן יואב ארז מספר
 מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
 אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
 10 אלף איש : ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם
 ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד
 11 אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא ארז עון עבדך כי
 נסבלתי מאד : ויקם דוד בבקר ודבר
 יהוה היה אל גר הנביא חזה דוד לאמר : הלך ודברת
 אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך
 אחת מהם ואעשה לך : ויבא גר אל דוד ויגר לו
 13 ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעבי בארצה ואם
 שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדףך ואם היות
 שלשת ימים דבר בארצה עתה דעוראה מה אשיב
 14 שלח דבר : ויאמר דוד אל גר צר לי
 15 ויהיו קרי מאד נפלה נא ביר יהוה כירבים רחמו וביד אדם
 טו אל אפלה : ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
 מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שבועים אלף
 16 איש : וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם
 יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית פֵּעַם רב
 17 עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה
 היבסי : ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
 המלאך המכה בעסו ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
 העויתי ואלה הצאן מה עשית הנה ידך בי ובבית
 18 אבי : ויבא גר אל דוד ביום ההוא ויאמר
 19 לו עלה הקס ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי : ויעל
 כ דוד כדבר גר כאשר צוה יהוה : וישקף ארונה וירא
 את

Ita à Foabo militia duce
 1300000 civium dinumerata.
 10 Regem mox facti huius poenitentia subit, ejuque veniam à Deo petit.
 11 Itaque missus ad eum vates trinam ei poenam denunciat, datque arbitrium unam eligendi.
 14 Ille fugam & famem detestatus, triduanam pestem eligit;
 15 Quà saviente momento temporis
 LXX millia hominum interiere.
 17 Sed mox Deus enixis Davidis precibus & sacrificiis placatur.
 ארונה קרי

מספ
 באמצע
 מספ
 באמצע
 מספ
 באמצע

אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֲבָרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרוֹנָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ אֲפִיו אֶרְצָה: ²¹ וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה
 מִדּוֹעַבָּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר דָּוִד לְקַנּוֹת
 מֵעַמְּךָ אֶת־הַגֵּרָן לְבָנוֹת מִזְבַּח לַיהוָה וְתַעֲזַר הַמַּגִּפָּה
 מֵעַל הָעָם: וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ ²²
 הַטּוֹב בְּעֵינָיו רֵאשֵׁי הַבָּקָר לַעֲלֹה וְהַמְרִגִים וְכֹלֵי הַבָּקָר
 לְעֵצִים: הַכֹּל נָתַן אֲרוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרוֹנָה לֹא כִּי־קָנוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתֶךָ ²⁴
 בְּמַחִיר וְלֹא אֵעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלוֹת חֲנֹם וַיִּקַּח דָּוִד
 אֶת־הַגֵּרָן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: וַיְבִן שָׁם כֹּה־
 דָּוִד מִזְבַּח לַיהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה
 לְאָרֶץ וְתַעֲזַר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

הפטרה
 הוישר
 23 פסקא
 כאמצע
 פסוק

פסוקים הפסוקים של זה הספר אלף ותיש מאות וששה וסימנו אשרו סימן
 וסימנו פותח את ידך וסדריו ל' ד וסזו ולאשה עגל מרנב:

